

„A Krisztus Jézus tegnap és ma és az örök korokon át ugyanaz.“

(Zsid. 13,8)

Körlevél

kiadás 2001

„Istennek beszéde azonban megmarad örökké“

Szeretteim a Krisztusban, Istentől kiválasztottak, elszéledve az egész föld kerekiségén, köszöntelek benneteket a mi URUNK és Megváltónk Jézus Krisztus szeretett szent nevében. Előkészítésünk előfeltétele annak, hogy visszajöveletek az Ő dicsőségébe felvétessünk. „... azok a szűzek akik készenlétben voltak bementek Vele a mennyegzői vacsorára.“ (Máté 25). „... és az Ő mennyasszonya elkészítette magát...“ (Jel. 19,7).

Kíséretül, e rövid előterjesztésben, vegyünk két Igeverset:

„Nem azért írtam néktek, mivel ismeretlen lenne számotokra az igazság, ellenkezően: mivel ismeritek azt és tudatosak vagytok afelől, hogy semmiféle hazugság nem származik az Igazságból.“ (1. Ján.2,21).

„Mi azonban Istentől vagyunk; aki felismeri Istent, hallgat reánk; aki nincsen az Istentől, nem hallgat reánk. Erről ismerjük meg az Igazságnak szellemét és a tévelygésnek szellemét.“ (1. Ján.4,6).

Mint valamennyi felvilágosító prédikációban és valamennyi könyveinkben, úgy ebben a körlevélben is, Isten beszédének bőséges tárgyeret adunk. Kezdetül fogva két dolog van szemünk elé tárva: az Ige, amint a Mindenható ajkából eredetileg elhangzott, és annak magyarázata, a vén kígyó sugalmazásán át. Az Ige Szellem és élet, a (félre)magyarázat halált okozó méreg. Valamennyien, kezdi el az ő első levelét: *„Ami kezdetül fogva létezett, amit hallottunk, amit saját szemünkkel láttunk, amit szemléltünk és kezeinkkel illettünk, az életnek Igénéről, — és az élet nyilvánvalóvá lett, és láttuk és tanubizonyságot teszünk róla és hirdetjük néktek az örök életet, amely az Atyánál vala és amely kinyilatkoztatott számunkra ...“ (1. Ján. 1,1-2).*

Az Újtestamentum, az Ótestamentumból való ígéretek beteljesedésével vette kezdetét. A négy Evangéliumokban részletes beszámolást kapunk Megváltónk születésétől az Ő mennybemeneteléig. Isten megígérte, hogy egy új szövetséget köt, nekünk egy új szívet, egy új szellemet és egy új életet ad. Az Újtestamentumban átéljük ezen ígéretek beteljesedését. Keresztelő János egy megígért próféta volt az Ésaías 40,3 és a Malakiás

próféta könyvének 3,1 akik valóban hisznek, amint az Ige mondja (Ján. 7,38), és megmaradnak az Igazság beszédében (Ján. 15), azok Istennek valódi gyermekei. A többiek, akik minden magyarázat után szaladnak, a vegyített magot képviselik. Az igaz és a hamis, az Ige megértése és a félreértések (félremagyarázatok) általánosan úton kísérték az emberiséget kezdettől fogva, később Izráelt és azután a gyülekezetet, és ez így is marad mindvégig.

Mindenekelőtt az Ige képezi a Magot (Luk. 8,11). Ezt nem lehet elegendően kihangsúlyozni. Ha az Ige magva kikel, nyilvánvalóvá lesz Isten országának fiaiban (Máté 13,38a). A konkoly pedig a gonoszok fiai (Máté 13,38b). Két különböző magvető, két gyökeresen eltérő magot vet, eme két mag pedig egy és ugyanazon szántóföldön növekszik. Az aratás idején aztán be lesz takarítva a búza a mennyei csűrbe és a konkoly, amely ugyanabból az esőből és ugyanannak a napnak melege alatt érlelődött meg, összekötve megégettetik (Máté 13,30).

A figyelmeztetést, Isten kimondott beszédét nem értelmezni és nem csűr-savarva magyarázni, kétségtelenül komolyan kell vennünk. *„Kezdetben vala az Ige; a félremagyarázat később következett be. János apostol következőképpen alapján. Amikor elérkezett az idő beteljesedése, Isten örködött az Ő beszéde fölött, elküldvén Gábrriel angyalt Zakariáshoz, hogy bejelentse az útkészítő születését: „És az Izráel fiai közül sokakat visszavezet az ÚR-hoz az ő Istenükhöz. És ő az aki Ő előtte fog járni az Ilyés szellemével és erejével, hogy az atyák szívét újra a fiakhoz térítse és az engedetleneket az igazak felfogására vezesse, hogy készítsen az ÚR-nak tökéletes népet.“ (Luk 1,16-17).*

A Máté ev. 3. fejezetének 1-2 és a 11. fejezet 7-14 versekben igazolja az ÚR emez ígéret beteljesedését a Keresztelő János szolgálatában, aki útkészítője volt Néki. A Márk ev. 1. fejezetének 1-3 ig terjedő versekben közvetlenül az elején meg van említve a két Igevers az Ótestamentumból. Egy további igazolást a Zakariáson át elmondott próféciaiban találunk (Luk. 1,67-80).

A János Evangéliuma első fejezetében intézve lett a kérdés maga Keresztelő Jánoshoz, az ÚR küldöttjéhez: *„Kicsoda vagy te? És megvallá és nem tagadá nyíltan, hogy: Nem én vagyok a Krisztus. És tovább kérdezik őt: Micsoda tehát? Ilyés vagy-e te? És felele nékik: Nem én vagyok az. A próféta vagy-e te? És ő felele: Nem. Mondának azért néki: Kicsoda vagy tehát? Hiszen választ kell vigyünk azoknak akik elküldtek minket! Mit mondasz te magad felől? És felele: Én kiáltó szava vagyok annak, aki pusztaban kiált: Egyengessétek az ÚRnak útját! Amint Ésaiás próféta megmondotta.“ (19-23).*

Az Evangélium írói nyomatékosan hangsúlyt fektettek a szent szellem vezetése által az ótestamentumi próféciaik beteljesedése' re.

Lukács a következőképpen kezdi: „Mivelhogy tudvalevően már sokan elkezdék rendszerint megírni azoknak a dolgoknak a beteljesedését amelyek minálunk történtek, aszerint megfogalmazva amint nekünk előnkbe adták azon emberek, akik kezdetől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az Igének, én is elhatároztam magam, miután eleitől fogva mindeneknek végére jártam, hogy azokról rendszerint írjak néked, nemes Theofilusz, hogy bizonyosságod lehessen azon dolgok felől, amelyekre tanítottál.“ (1,1-4).

Isten emberei kezdetben szemtanúi voltak az eseményeknek és így tovább tudták adni azt, amit láttak, amit hallottak és amit átéltek. De hiszen nemcsak egyszerűen tudósítók voltak, hanem elsősorban szolgálói az Igének, tökéletes megértést kaptak Istentől és az Írások alapján rendezetten összefoglalva hátrahagyták a megtörténeteket.

Péter apostol, a főtanúk közül egy, a mi URUNK első eljövetelekor, tanúbizonyosságot tesz az Ő visszajöveteléről is: „Mert nem mesterkéltem meséket követve ismertettük meg veletek a mi URUNK Jézus Krisztus hatalmát és eljövetelét;hanem mint akik szemlélői voltunk az Ő csodálatos dicsőségének. ... És igen biztos nálunk a prófétai berszéd is, amelynek tulajdonában vagyunk, amelyre jól teszitek ha figyelmeztetek, mint egy sötét helyen világító szövötnékre, míg nappal virrad, és a hajnalcsillag felkél a ti szívetekben. Ennél fogva tudatosak kell legyetek mindenekelőtt afelől, hogy az Írásban egy profétai szó sem engedélyezi meg annak önkényes magyarázatát: Mert még sohasem származott egy profétai szó ember akaratából, hanem a szent Szellemtől indítva szólottak az Istennek szent emberei.“ (2. Péter 1,16-21). A kinyilatkoztatott Ige, beteljesedésekor erős fényként ragyog a vallásos sötétségben.

Noha János apostol megemlíti a küldött útkészítő szolgálatát, főtémája azonban Krisztus, a testet öltött Ige. Istennek egy igazi szolgálója az Igét hirdeti, mindazonáltal Krisztus maga az Ige. Egy Istentől küldött ember megmutatja nekünk az utat, ám Krisztus maga az út. Egy apostol tovább adhatja a tőle kapott fényt, ám Krisztus maga a világosság. Prédikátorok beszélhetnek a feltámadásról, ám Krisztus maga a feltámadás és az élet.

Isten minden Ő munkáját az Ő szavának értelmében végez el. Az Ő szavában nyilvánvaló az Ő akaratja és az Ő útja. Ha valaki valóban elhivatottság által kapott egy szolgálatot, az elsősorban saját maga részesül a tökéletes isteni felfogásban Isten tökéletes szavát illetően, hogy azt tökéletes szabályszerűséggel besorolja Isten tökéletes üdvhatározatának értelmében. Máté evangéliumának 1. fejezetétől kezdve követhetjük a hátrahagyott lábnyomokat, tudniillik miként teljesedtek be megfelelően az ígéretek. Ezáltal meggyőzően kifejeződik az Újtestamentum természetfölötti isteniessége, azáltal, hogy 109 ótestamentumi ígéretek valóra válása igazolva van.

Mihelyt Krisztus, a Szabadító megszületett, a következő nyilatkozatot találjuk a Máté ev. 1,22 –ben: „Mindez pedig azért lőn, hogy beteljesedjék az ígéret, amit az ÚR mondott volt a próféta által, aki így szól: ...“ (Ésaiás 7,14).

Az Ő születési helyére vonatkozóan ez áll írva: „a judeai Betlehemben; mert így írta vala meg a próféta:...“ (Máté 2,5; Mikeás 5,1).

Egyiptomban való tartózkodásáról így vagyunk értesítve: „...és ott vala egész a Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, amit az ÚR mondott a próféta által, aki így szólt: Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.“ (Máté 2,15; Hóseás 11,1).

Tekintettel arra, hogy a gyermekek megölettek, ez áll írva: „Ekkor teljesedék be, amit Jeremiás próféta mondott: amidőn így szólt:...“ (Máté 2,17; Jeremiás 31,15).

Az Ő Kaperneumban való tartózkodásáról így ír Máté evangélista: „És odahagyva Názáretet, elméne és lakozék a tengerparti Kaperneumban, a Zebulon és Naftali határain; hogy beteljesedjék amit Ésaiás próféta mondott, így szólván:...“ (4. fej. 13-14; Ésaiás 9,1-2).

A Lukács evangéliuma 4. fejezetében az Ésaiás próféta könyvéből olvasott a mi URUNK és ezt a magyarázatot adta hozzá: „Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallásotokra! (21. vers; Ésaiás 61,1-2). Születésétől fogva földi életének utolsó pillanatáig lépten nyomon beteljesedett a Szent-Írás.

Az Ő Golgotára vezető útjáról többször is olvasunk a Ján.ev.19. fejezetében: „...hogy beteljesedjék az Írás...“ (24. vers; Zsolt. 22,17-19).

„Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás moda: Szomjazom...“ (28-30; Zsolt. 69,22).

„Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az Írás: Egy csont se törettessék meg rajta...“ (36. vers; Zsolt. 34,21).

„Más helyen ismét így szól az Írás: Néznek majd arra, akit általszegeztek.“ (37. vers; Zak. 12,10). 24 órával halála előtt pontosan 24 prófécia teljesedett be Őrajta.

Az ÚR beszél velünk

A Lukács 24,27-45 –ig terjedő Igeversekben, példázatot találunk arról, hogy mi történik ha valóban úgy járunk a mi URUNK-kal, hogy Ő beszélhessen velünk: „És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nékik minden Igehelyeket, amelyek Őreá vonatkoznak vala ... És megnyilatkoznak az ő szemek, és megismerék Őt; ...És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedezett-é a mi szívünk mi bennünk, mikor az úton velünk beszélt miközben az Igehelyek jelentését felta rta? ... Ekkor felele és monda nékik: Ez az én beszédeimnek jelentése, amelyeket szóltam hozzátok, mikor még veletek valék: hogy szükség beteljesedni

mindazoknak, amik megíráttak a Mózes törvényében a prófétáknál és a zsoltároknak én felőlem. Ekkor megnyitotta értelmöket, hogy értsék az Írásokat.“

A mi URUNK Jézus Krisztus mindenkor egy és ugyanaz. Amit akkor tett és amit az Ő tanítványai és az újtestamentumi gyülekezet a kezdetben átéltek, ugyanazon tapasztalatokon mi is szükségszerűen által kell menjünk ma is. Valamennyi próféciák amelyek a mi URUNK és Szabadítónkra vonatkoztak, bebizonyosodtak az ő beteljesedésükben. Pál apostol a következőképpen foglalja össze: *„Én ugyanis azt továbbítottam számotokra elsősorban, amit én is úgy vettem át, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért, az írások szerint, és hogy eltemetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint...”* (1. Kor. 15,3-4).

Az újtestamentumi gyülekezet alapításától fogva a szent Szellem kitöltetése által (Ap.Csel.2) beteljesedtek az ígéretek a Jóel próféta 3. fejezetéből.

Ugyanis, mi még mindig a biblia napjaiban élünk. Az embernek fia a hét gyertyatartók között jár. Most, a Jézus Krisztus visszajövele előtt ugyanaz a bibliai mintakép érvényes mint akkor. Isten valamely szolgájának közvetlen küldetési kötelességének legfőbb tartalma, mindent, ami Isten országát illeti, az Írások alapján besorolni. Kimondhatatlan örömmel tölt el bennünket az a tény, hogy a mi testvéreink az újtestamentum kezdetekor összesen 845. idéztek az Ótestamentumból, ezzel pedig az üdvtörténetet bibliai alapra állították. Az újtestamentumi gyülekezet az apostolok és próféták alapkövére épült fel, amelynél fogva maga Jézus Krisztus úgy a szegletkő mint a zárókő (Efézus 2,20; Zakariás 4,6-7).

Minden igazi tanítás, Isten Igéjére van alapozva; minden hamis tanítás pedig értelmezéseken alapszik. Minden, ami Isten üdvtörténetével kapcsolatos, a bibliai próféciákban előre kijelentetett és nem tűr saját magyarázatokat. János apostol világosan és érthetően kijelentette, nem létezik olyan hazugság amelynek eredete az igazságban lenne és hogy *„senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert az Ő magva maradandóan benne van.”* (1. Ján. 3,9). Ugyanezt írja az Igazságról is: *„... amely maradandóan bennünk lakozik és közöttünk lesz mindörökké”* (2. Ján.2). Ámen!

Amint tudjuk, valamennyi jövendőlések és próféciák, amelyek a mi URUNK és Szabadítónk első eljövetelére vonatkoznak, földönjárta mind beteljesedtek. Ugyanezt elmondhatjuk erről a korszakról is, közel az Ő második eljövele előtt. Istennek minden egyes szava annak megvalósulásába kell átmenjen. Amikor az idő elérkezett, nem lesz többé szó valamilyen tanításról vagy ún. „kinyilatkoztatásról“, hanem a realitás bizonyítani fogja az ígéretek valóra válását. A Jézus Krisztus születése

realitás volt, úgyszintén az Ő élete és az Ő szolgálata, az Ő szenvedése és az Ő halála, az Ő feltámadása és az Ő mennybemenetele tény és valóság volt; éppen így tény és valóság lesz az Ő visszajövele, a feltámadás, az átváltozás és az Őveinek mennybe való felvételése átélte realitás lesz. Minden meg fog úgy történni, amint le lett írva és az ígéretekbe hátra lett hagyve.

Hasonlatosan az ígélet is: *„Ímé én elküldöm néktek Ilyést, a prófétát, mielőtt eljön az ÚR-nak nagy és rettenetes napja“* (Mal. 4,5), valóra kellett váljon most, úgy amint a mi URUNK az Ő földönjárta idején igazolta a jövőre nézve: *„Ilyés bizony eljő előbb, és mindent helyreállít“* (Máté 17,11; Márk 9,12). Amit bejelentett a mi URUNK a Luk.ev. 17,22-30 –ban hasonlóan be kellett teljesedjen. Az embernek Fia hasonló módon kinyilatkoztatta Önmagát a tökéletes prófétikus szolgálat által és a Messiás ismertetőjele által, mint az Ő földönjárta idején. Az Ap. Csel. 3,18-21 tartalma magába foglal egy fő-ígéletet, amely a gyülekezetnek adatott és amelynek be kell teljesülnie. Istent nem lehet elválsztani az Ő szavától; Ő hozzá van kötve az Ő szavához, a Jézus Krisztus visszajövele előtt *el fogja küldeni a felüdülésnek idejét*, mert így áll írva: *„KIT a mennynek magába kell fogadnia, a mindenek helyreállításának idejéig, melyről szent prófétáinak száján keresztül öröktől fogva szólott vala.“* (21. vers). Ez az IGY SZÓL AZ ÚR az Ő Igéjében. Először létre kell jöjjön a visszaszolgáltatás ideje és azután eljön az ÚR Völegény gyanánt, hogy az Ő menyasszony gyülekezetét, amely szenny és folt nélküli lesz (Efézus 5,27), felvegye magához a dicsőségbe (1. Thess. 4,17). Úgyszintén az Izráel népére vonatkozó ígéretek, a prófétikus Ige világosságának fényében kell tekinteni. Az Izráel népének visszatérése az ő atyáik földére nemcsak egy jel a sokak közül, hanem *Ige szerinti ismertetőjel*, amit az ÚR a fügefafa jelképébe szemünk elé tár, amely újra életre kap (Ésaiás 14,1; Ezékiel 36,24; Jeremiás 31,10; Máté 24,32; Luk. 21,24). Istennek igazi fiai és leányai az ígélet gyermekeit képezik, amint Izsák is volt (Gal. 4,28), hiszik az ígélet beszédét és elnyerik az ígélet szellemét (Ap. Csel. 2,33).

A nagy esemény

A János ev. 14. fejezetében megígérte az ÚR hogy elmegy néknk lakást készíteni és azután újra visszajön, hogy bennünket magához vegyen (vers 1-3).

A Luk. 24,39-ben kinyilatkoztatta magát feltámadása után az Ő tanítványainak ezt mondván: *„Nézzétek meg kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok az. Tapintsatok meg, és ismerjétek fel, hogy a szellemnek nincs húsa és csontja, mint ahogy látjátok (észlelhetően), hogy nekem van.“*

Miután az ÚR az Ő apostolait mindenek felől kioktatta, megbízta őket, hogy elmenjenek az egész világra és tanítsanak minden népeket az Ő parancsának megfelelően. *„Azután kivezette őket Betánia tájékáig, és felemelvén az Ő kezeit megáldá őket. És lőn, mialatt áldotta őket, elszakadt tőlük és felvitetűek a mennybe.“* (vers 50-51).

A mi URUNK és Szabadítónk az Ő hústestében feltámadott és így szólt a Magdalai Máriához: *„Ne illess engem; mert még nem mentem fel az Atyához. Menj el azonban testvéreimhez és mondd meg nekik: Felme gyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.“* (Ján 20,17). A mi URUNK az Ő hústestében felvétetett a mennybe és ugyanazon módon fog megjelenni, hogy Istennek valamennyi fiait és leányait felvegye a dicsőségbe: *„... Ez a Jézus, aki felviteték tőletek a mennybe, ugyanazon a módon jó majd el, amiképpen láttátok Őt felmenni a mennybe.“* (Ap. Csel. 1,11).

Pál apostol beszél Jézus Krisztus visszajöveteléről és a természetes hústest átváltoztatásáról egy feltámadott testben. Ő így írja: *„Így van a halottak feltámadásával is. Elvetik a testet rothadó állapotban, feltámasztatik romolhatatlanságban, elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik hatalomban; elvettetik lelki (érzéki) test, feltámasztatik szellemi test. Amennyire bizonyos, hogy van lelki (érzéki) test, annyira bizonyos az is, hogy van szellemi test is. Így van megírva: Lőn az első ember Ádám élő lélekké; az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé. De ennél fogva nem a szellemi az első, hanem a lelki (érzéki) csak azután a szellemi. Az első ember földből formált por ember, a második ember mennyből eredő. Amilyen a poreMBER, olyanok a porból valók is, amilyen a mennyei ember, olyanok a mennyeiek is. Amint viseltük a poreMBER képét, úgy fogjuk viselni a mennyei ember képét is. ...Imé egy titkot mondok néktek: Nem fogunk mindnyájan elaludni, de mindnyájan át fogunk változni, egyszeriben (egy oszthatatlan időben), egy szempillantásban, az utolsó kúrtszókor, — mert trombita fog harsogni, és a halottak romolhatatlanságban feltámadnak, mi pedig átváltozunk majd. Mert szükséges, hogy ez a megromló test romolhatatlanságot öltson fel, és ez a halandó test halhatatlanságot öltson fel.“* (1. Kor. 15,42-53).

Krisztus, a mi Megváltónk átvette a mi helyünket, bűneink és áthágásaink Ő reá lettek vetve (Ésaiás 53). Miérettünk bűnné lett téve, az átkot amellyel megterhellettünk elvette rólunk: *„Mert a bűn zsoldja a halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi URUNK Krisztus Jézusban.“* (Róma 6,23).

„A Krisztus azzal, hogy átokká lett érettünk, kivásárolt bennünket a törvény átka alól, hiszen meg van írva: „Átkozott mindenki aki fán függ” Hogy azután az Ábrahámnak megígért áldás a Krisztus Jézusban

a nemzetekre szálljon, hogy a Szellem ígérését a hiten keresztül elnyerhessük.“ (Gal. 3,13-14). Mindez Istentől igazolt tény és valóság.

A Megváltó meghalt, kiontotta az Ő véré, megváltásunkért kifizette a bért és így kibékítettünk Istennel (2. Kor. 5,14-21). Ő lement a pokolba is, ott legyőzte a halált és az ördögöt és harmadnapon diadalmasan feltámadott. Az Ő visszajövetelekor el lesz nyelve a már legyőzött halál a győzelemtől, ez a megromló test romolhatatlanságot ölt fel és ez a halandó test halhatatlanságot (1. Kor. 15,54-57).

A szent Írás tanúbizonyságot tesz az ÚR különböző eljöveteléről. Amikor eljön Völegény gyanánt, mindazok akik készen vannak és a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak, bemennek Vele a menyegzői vacsorára (Máté 25). Akkor ketten lesznek egy ágyban, egy felvétetik a másik visszamarad. Pontosan úgy fog lezajlani amint Isten Igéje mondja: *„Mert mihelyt elhangzik az ÚR riadó hívása, mihelyt felharsan a főangyal szózata és mihelyt megszólal Isten trombitája, maga az ÚR alászáll az égből, és feltámadnak először azok a halottak, akik a Krisztusban vannak; azután mi, akik élünk és akik megmaradtunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az ÚR elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az ÚR-ral leszünk.*“ (1. Thess. 4,16-17).

János apostol hasonlatosan hivatkozik az ÚR eljövetelére: *„És most fiacskáim, maradjatok Ő benne; hogy mikor ő láthatóvá lesz, örömteljes bizodalunk lehessen, s megérkezésekor ne kelljen megségyenülve visszahúzódnunk. ...Szeretteim, már most Isten gyermekei vagyunk és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mikké leszünk. Tudjuk azonban, hogy amikor eme kinyilatkoztatás pillanata bekövetkezik hasonlókká leszünk Ő hozzá; mert meg fogjuk Őt látni úgy amint van.*“ (1. Ján. 2,28-3,2).

A görög „parúzia“ szó valóban azt jelenti, hogy „személyes, test szerinti jelenlét.“ Ugyanaz az ÚR Jézus, aki az Ő hústestében feltámadott és a mennybe ment, ugyanazon a módon vissza fog jönni és mi meg fogjuk Őt látni úgy amint van és átalakíttatunk az Ő képére. Isten magasztos üdvterve a következőkben vált valóra: A Megváltó eljött hozzánk, hústestet öltött fel magára, hogy megfizesse abban a bért, hogy kiontsa az Ő véré, hogy ideadja életét, hogy az Ő kegyelme által Isten fiaivá és leányiavá lehessünk és átalakíttassunk az Ő képére és az Ő hasonlatosságára.

Az apostol nagyon érthetően írt erről a témáról: *„Mi pedig mindannyian, akik felfedett arccal visszatükrözzük az ÚR dicsőségét, ezáltal átváltozunk ugyanazon képben, dicsőségről dicsőségre úgy ahogy az ÚR Szelleme hat.*“ (2Kor.3,18).

A Jel. 19. fejezet alapján felcsendül a mennyben azok szózata, akik felvétettek a Bárány menyegzői vacsorájára: *„És kiáltának mondván: ‚Hallelujah’...Örüljünk, ujjongjunk, adjunk dicsőséget neki. Mert eljött a Bárány menyegzője s az Ő menyasszonya elkészítette magát ...*

És monda nekem: Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány mennyegzői vacsorájára! Tovább így szólt hozzám: Ezek az Isten igaz beszédei.“ (vers 7-9).

Istennek valamennyi ígéretei a szent Írásból, össze vannak kötve azok beteljesedésével. Ha valaki azt tanítja, hogy az ÚR már eljött, bizonyára csaló, és mindazok akik hitelt adnak efféle tanításoknak el vannak ámítva: *„Mert sok tévelyítő ment szét a világba, kik nem vallják a Krisztus Jézust hústestben megjelenő Messiás gyanánt: Ebben lepleződik le a csaló és az antikrisztus.*“ (2. Ján. 7). Itt nincs semmi tere a szójátéknak. Isten szavának végérvényes tekintélyét mindazok tiszteletben kell tartásuk, akik azt igénylik, hogy mindent elhisznek úgy, amint az Írás mondja. Minden olyan tanítás, amit nem lehet összekapcsolni a megígért realitással, hamis és a tévedésbe vezet. Minden egyes témánál fogva, ismételten fel kell tennünk a kérdést: *„Mit szól hozzá a szent Írás?‘‘* Isten igazi gyermekeinek nem okoz nehézséget Isten igaz beszédét elhinni. A Vőlegény megtestesült Ige volt, élő valóság. Éppen ez történik az Ő menyasszonyával is az Ő visszajövetele pillanatában, az Ő képére való átalakíttatásuk élő valóság lesz.

A Jelenések 10. fejezete

Némelyek kedvtelésből, állandó jelleggel üzőtt foglalatosságukká tették maguknak a Jelenések 10. fejezetét és a legkülönbözőbb tanításokat terjesztik efelől. Ennélfogva is fel kell tennünk magunknak a kérdést: *„Mit mond a szent Írás valóban a Jel. 10. fejezetében?‘‘* Írva találunk ebben valamit is a Vőlegény eljöveteléről vagy a menyasszonyról? Természetesen, hogy semmit. A Jel. 10. fejezete olyan sorrendes pontossággal fog lezajlani, és pedig versről versre, amint le van írva. A Szövetség hatalmas angyala lejön az égből, felhőbe burkolva, szivárvánnyal a feje fölött, arca ragyog mint a nap, az Ő kezében nyitott könyvecskét tart, *„jobb lábát a tengerre vetette, a balt a földre.*“ Pontosan így fog megtörténni. *„Azután hangos szóval kiáltott, mint mikor az oroszlán ordít. Amikor így kiáltott, elmondta a hét mennydörgés a maga szózatát.*“ A kitűzött időben ez valósággal így fog megtörténni. Ezen a földön senkinek nem áll jogában, ezt az eseményt átszellemesíteni vagy önkényesen fejtegetni.

Avagy szüksége van-e Istennek valakinek a jóváhagyására, hogy mikor és hogy áll jogában, az Ő saját szavát hozzánk intézni, úgy amint le van írva? Jobb megértés céljából hadd idézzünk a héber Dávid H. Stern bibliafordításából. Ahol nálunk, a „trombita“ szót áll, ott a *Shófár* (a zsidó újévkor megfújt kürt) szó áll. Semmi magyarázat nélkül is, világosan láthatja mindenki az összefüggéseket a Jel. 10. fejezetéből. Először is fel kell érjünk ésszel, hogy a hét angyal akik a trombitába fújnak, egy részt

képeznek a hetedik pecsétből. De hiszen *nem szabad abba*hanunk az olvasást a 8. fejezet első versénél, hanem tovább kell olvassunk, hogy megtudjuk mit tartalmaz valóban a hetedik pecsét és mi van kifejezésre juttatva?! Mármost az írottak alapján, megvizsgálhatjuk magunkat, ha valóban úgy hiszünk-e., amint a szent Írás mondja!:

„Amikor aztán a Bárány, felnyitotta a hetedik pecsétet, nagy csendesség lón a mennyben, mintegy félóráig. És látám a hét angyalt, akik az Isten előtt álltak; és adaték nekik hét Shófár — trombita.“ (8,1-2).

„Ekkor a hét angyal, akiknél a hét Shófár — trombita volt, felkészült arra, hogy a trombitákat megfújják.“ (6.vers).

„Az első angyal azért megfújta a Shófárt — trombitát: ...“ (7.vers).

„A második angyal is megfújta a Shófárt — trombitát: ...“ (8.vers).

„A harmadik angyal is megfújta a Shófárt — trombitát: ...“ (10.vers).

„A negyedik angyal is megfújta a Shófárt — trombitát: ...“ (12.vers).

A 13. vers második versétől kezdve ezt olvashatjuk: „Jaj, jaj, jaj a földön lakóknak a még hátralévő három angyal Shófárainak — trombitájának többi szavai miatt, akik még ezután fognak trombitálni.“

„Az ötödik angyal is megfújta a Shófárt — trombitát: ...“ (9,1).

„A hatodik angyal is megfújta a Shófárt — trombitát: ...“ (9,13).

Ennélfogva a kulcsó a „trombita“ — „Shófár“

Miután megszólaltatta a hat trombitáló angyal az ő „Shófárait“, még csak egy maradt hátra. Evégett találkozunk itt a rendkívüli előre jelzéssel, „...hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor az megfújta a Shófárt — trombitálni fog, befejeződik Istennek titka, úgy ahogy azt rabszolgáinak a prófétáknak örömmézenetként megbízhatóan tudatta.“ (10,7). Beteljesedése't megtaláljuk írva a 11. fej. 15. versében, mert ott ezt találjuk írva: „Mármost megfújta a Shófárt — a trombitát a hetedik angyal és hangos szózatok támadtak a mennyben, melyek ezt mondták URUNK-é lett a királyi uralom e világnak országai fölött és az Ó Felkentjéé. És Ó király gyanánt fog uralkodni az örök korok korain át.“ Az összes felsorolt ügyek rendezett tökéletességben elő vannak írva. Létezik a gyülekezetnek hét angyala és létezik a hét trombitáló angyal is. Az Istentől elrendelt szolgálat révén, a gyülekezet hetedik angyala szavának napjaiban, közhírré lettek téve az Ige összes *titkai* Mózes 1.könyvétől a Jelenések könyvének utolsó fejezetéig. A menyasszony – gyülekezet az Ige által tápláltatik, a szellemi eledelből, amely el lett tárolva. Ő készül az ő Völegényének eljövételére és megtermékenyül benne az elragadtatásra való élő hit. A meghatározott időpontban felvételik a dicsőségbe a menyegzői vacsorára.

Amikor a hetedik trombitáló angyal megfújja az ő Shófárját, lezárul *Istennek titka* és kikiáltatik Krisztus királyi uralma. Így áll írva és így fog megtörténni! Óh, milyen tökéletesen ki lett nyilatkoztatva számunkra

Isten üdv-terve! Magasztalva legyen a magasságos Isten! Kicsoda az az ember, aki merészkedik Istennek ellent mondani és az Ő szavát hatályon kívül helyezni és azt, amit a szent Írás olyan világosan és érthetően mond, saját magyarázatokkal helyettesíteni? Az Istentől küldött ember ajkán, végérvényes örök Igazság marad Istennek minden egyes szava. (1. Kir. 17,24)!

Mindannyiszor újra és újra fel kell tennünk a kérdést: „*De mit szól hozzá a szent Írás?*“, mert minden egyes bibliai kérdésre kizárólagosan csak a Biblia ad feleletet. A Jel. 10. fejezetében az ordítás a kulcsszó. Az ÚR a Júda törzséből való oroszlán (Jel. 5,5). A Jel. 10.3 alapján mint egy oroszlán fog ordítani. Ehhez ezt olvassuk a Hóseás könyvében: „*Az Urat fogják követni; Ő ordítani fog mint egy oroszlán; igen, Ő ordítani fog, és Izráel fiai remegve elősietnek a tenger felől.*“ (11,10).

Jóel próféta is hasonlatosan jó előre megmondta: „*Az ÚR pedig megharsan (ordít) a Sionról és felharsan hangja Jeruzsálemből úgy hogy az egek és a föld megrendülnek; de az Ő népének oltalma lesz az ÚR és az Izráel fiainak egy erős mentsvár.*“ (3,16). Ezekből a versekből minden továbbiak nélkül felismerhető az összeköttetés Izráel gyermekeivel kapcsolatosan, amikor az ÚR ordítani fog mint az oroszlán.

Hogy a lista ki legyen egészítve és hogy ez a téma legalább három tanúvallomásán meg legyen alapozva, figyelembe vesszük még Ámos prófétát is: „*Az ő szavai pedig így hangzottak: Amikor az ÚR a Sionról ordít és Jeruzsálemből felharsan hangja...*“ (1,2).

A Jelenések 10. fejezetében nem kísérik az Urat sem az angyalok sem az Ő menyasszonya. Úgy mint József az Ótestamentumban visszahagyta az ő menyasszonyát — feleségét a palotában, és megismertette magát másodszer az ő testvéreivel, úgy az ÚR is visszahagyja a dicsőségben az Ő menyasszonyát — az Ő feleségét a pogányok közül és leleplezi magát az Ő testvéreinek, a zsidóknak. Idézet William Branhamtól: „**Ő a palotában maradt, miközben megismertette magát az ő testvéreinek. Miután az ÚR Jézus az Ő saját népétől vissza lett utasítva, választott magának egy menyasszonyt a pogányok közül, és Ő felveszi őt innen a palotában, az Ő dicsőségében, az Ő Atyjának házában a nagy menyegzői vacsorára és lejön mégegyszer rövid időre, hogy megismertesse magát az Ő testvéreivel, a 144.000 -el. Lássátok, milyen tökéletesek a jelképek.**“ (Pecsétek könyve 42. old.). Majd csak mikor leszáll és lábaival rááll a földre és a tengerre, annak eredeti tulajdonossa gyanánt, fog ordítani mint egy oroszlán. Pontosan ez lesz az a pillanat, amikor a hét menyedörgés hangja felharsan. IGY SZÓL AZ ÚR az Ő Igéjében!

Ha valaki azt állítja, hogy mindezek már megtörténtek, úgy letagadja a szent Írást mint legnagyobb tekintélyt és egész nyilvánvalóan tévútra

lett vezetve valamilyen fonák szellemtől, azáltal, hogy egy magyarázatot hisz, ahelyett, hogy az Írás reális beteljesedését kívárja. Istennek egy igaz embere, akinek elhivatását Isten is igazolja, egy pillanatig sem fog (félre)értelmezéseket elhinni a Jelenések 10. fejezete felől vagy valamely más Igeversekről. Mert nem létezik olyan hazugság amelynek eredete az Igazságból lenne, és minden saját értelmezés egy hazugság.

Feltétlenül szükségszerű, minden egyes Igeverset úgy hagyni, amint van. Amikor arról van szó, hogy az ÚR eljön hazavinni az Ó menyasszonyát, úgy Völegény gyanánt van megemlítve. Amikor az Izráel fiaival való megismertetéséről van szó, a Szövetség angyala lesz (2. Mózes 3,7-10; Ap. Csel. 7,30-38; s más Igehelyek igazolják). Úgy amint az újtestamentum elején volt, úgy van most is. Minden ígéretekre alapozó esemény szabatosan össze van kötve annak beteljesedésével.

A countdown halad

„És felele nékem mondván: Menj el Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve a kinyilatkoztatás beszédei a vég idejéig.“ (Dán. 12,9).

Mindaz, ami az utolsó időszakra vonatkozóan ki lett mondva, lepecsételve kellett maradjon a vég időig, mert csak amikor eljön az ideje annak, hogy a bejelentett események beteljesedjenek, nyilatkoznak meg a mi értelemünk azok megértésére. Ez az idő most egész nyilvánvalóan elérkezett, úgy hogy további időhalasztás nem lesz többé: *„...mert megvalósítja az ÚR az Ó szavát a földön, miközben a történetet biztosan és csapásról csapásra befejezéshez juttatja.“ (Róma 9,28).*

„Mert ezt mondja a Seregeknek URA: Egy kevés idő van még, és én (megindítom) = megrázom az eget és a földet, a tengert és a szárazat...“ (Aggeus 2,6; Zsid. 12,26).

Dániel próféta két különböző látomásban, a 2. és 7. fejezetekben, jelképesen maga előtt látta a négy egymásután következő világbirodalmat: egy szobrot négy különböző fémtartalomból és négy állat képében, szemléltetve minden egyes birodalomra vonatkozóan az ő jellemüket. Az ábrázolások kiegészítik egymást és felfednek fontos részleteket. A 2. fejezetben magunk előtt látjuk az utolsó világbirodalmat egész az ő végállapotáig: a lábszarak, a lábfej, sőt még a tíz lábujjak is vázolva vannak, hogy részint vasból és részint agyagból vannak. A jelképes vázlat nem igényli a magyarázatot; ezek tulajdonképpeni jelentősége hasonlatosan hátra lett hagyva: *„Utána egy negyedik birodalom áll elő, erős lesz mint a vas; és amiként a vas széttör és összezúz mindent, éppúgy mint a vas pusztít, mind amazokat szétzúzza és elpusztítja.“ (Dán. 2,40).* Felvilágosítást kapunk a két alapvetően különböző anyagokról is, amelyekből ez a világbirodalom a végidőben előáll. Ennél fogva a nyugati

ipari államok vasszilárd erősségéről van szó és a keleti államok maródi közgazdaságáról.

Erről az összefüggő egységről van most szó; ennek megvalósítása szükségszerűen fontos, noha a Kelet és a Nyugat strukturája tökéletesen különbözik egymástól. *„Hogy pedig a lábakat és az ujjakat részint cserépből, részint vasból valónak láttad, ez arra utal, hogy ez a birodalom egyenlőtlen minőségű lesz; egyrészt lesz benne valamennyi a vasnak szilárdságából, amennyiben pedig a vasat vegyítve láttad, ez arra utal, hogy a birodalom részint erős, részint pedig törékeny lesz.”* (2,41-42). Ez az Igeszakasz beteljesedik most szemeink előtt az Egyesült Európával.

A két gyökeresen eltérő rendszer egyesülni fog egymással (megállapodások során), de nem fognak összevegyülni, mint ahogy a vasat nem lehet összevegyíteni az agyaggal (Dán. 2,43). Egemáshoz kell tapadjanak a Jel. 17,17 alapján. *„Mert az Isten adta szívükbe, hogy az Ő tanács-határozatát megvalósítsák és egy szándékon legyenek és hogy királyságukat a fenevad rendelkezésére bocsássák, míg Isten beszédei be nem teljesednek.”* Ez a fejlődés a Dániel 2. fejezetében egész világosan az utolsó időszakra van kitérve, amikor is az ŪR, az eget Istene, felállítja az Ő királyi birodalmát, amelyet szétrombolni soha többé nem lehet. Így áll a 44. versben írva.

A Dániel 7. fejezetében olyan részletekről vagyunk értesítve, amelyeket itt csak érinteni tudunk. Amint már említettük, a próféta négy különböző állat jelképének ábrázolásában látta a négy világbirodalmat. Alapos oka volt arra, hogy érdekeltségét legfőképpen a negyedik állatra fordítsa. Pontosan erre az információra van nekünk is ma szükségünk. *„Akkor bizonyosat kívánék megtudni a negyedik állat felől, amely különbözék mindamazoktól, és rendkívül rettenetes vala; fogai vasból és körmei ércből valának, falt és zúzott és a maradékot lábaival összetaposta....”* (19.vers).

Az utolsó birodalom a római világbirodalom. Augustus császár uralkodásával vette kezdetét Kr. e. 30 –ban. Pál apostol zsidó volt, a Benjámin nemzetségéből való (Róma 11,1), de már római állampolgárként született (Ap. Csel. 22,29). Az idők folyamán már fennállt ez a birodalom, azután összeomlott és újra fel lesz állítva. *„Ő a következő felvilágosításban részesített: A negyedik állat egy negyedik birodalmat jelent, amely a földön lesz és amely különböző lesz minden más birodalomtól; elnyeli az egész földet, széttapodja és szétzúzza azt.”* (Dán. 7,23).

Érthetőbben ezt már nem lehet kimondani. Az utolsó világhatalom globálisan mind a három hatáskört magába foglalja: a politikait, a közgazdaságit és a vallásost, egy hármasságban egyesítve. Így uralkodni fog az egész világ fölött minden szinten. Akinek ismerősek a legújabb időben lezajlott események, amelyek annyira fontosak a végidőre nézve,

tudja, hogy a második világháború után két szuper hatalom jött elő. A Teheráni, a Jaltai és a Potszdami konferenciákon szét lett osztva a világ a győztes hatalmaktól. A Szovjetunió illetékes lett a Keletre, az Egyesült Államok pedig a Nyugatra. A centrálisan fekvő Németország, úgy Európába mint a Kontinensen, ketté lett választva. Azután következtek a hideg háború évei.

1957 március 25. lett aláírva Rómába a nyugati országok közgazdasági szerződése, ismeretes a „római szerződések“ megnevezése alatt. 1960 –ban elkezdődött a Kuba krízis, amely a hideg háború tetőfokához vezetett. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének közgyűlésén, kihúzta Nikita Chruschtschow, az SzKP akkori főtitkára, a cipőjét és dühösen az asztalra ütött vele, miközben dühöngve és toroka szakadtából ezt kiáltotta: „*Mi nem jutunk közös egységre soha! Mi nem jutunk egységre soha!*“ 1961 augusztussán majdnem bekövetkezett egy erőpróba a szuper hatalmak között Berlinben, amikor a Checkpoint Charlie keleti részén hatvan orosz páncélcocsi pozícióba vonult. A nyugati oldalon az amerikai páncélcocsiak álltak, hasonlatosan töltött lőszerrel. Az ÚR keze kellett legyen, amely a katonai összeütközést utolsó pillanatban elhárította.

1978 –ban, meg lett választva a lengyel, a keleteurópai Wojtyła Károly, II. János Pál pápa gyanánt, hogy a történelemben „békepápa“ –ként legyen nyilvántartva. 1985 –ben hatalomra került Moszkovában Michail Gorbatschow. A béke processzus, amely már Lech Waleszától el lett indítva a Vatikán alátámasztásával a Danzigi hajógyárba, lábra kapott. A tőle megszervezett sztrájkolások, jelképe volt a tiltakozásnak az egyetemes kommunista szervezet ellen. Az áttörés 1989 –ben következett be, a Kelet-Németország városaiban tartott hétfői felvonulások által, ezeket az evangélikus egyház szervezte volt meg, a kommunista rendszer ellen. 1989 november 9. történelmi nap lett, amelyen a brandenburgi kapú Kelet-Berlinben ki lett nyitva az NDK emberei számára, a választófal összeomlása elkezdődött. Az 1989/90 –es évek folyamán végérvényesen le lett győzve a kommunizmus: valamennyi népek, amelyek a Szovjeturalom alatt voltak, önállóságra jutottak és Németország is újra egyesítve lett. 2001 szeptemberén, csak néhány nappal az amerikai terror támadások után, Vladimir Putin, Oroszország elnöke, a német képviselőházban Berlinben, német nyelven a következőket adta elő: „***A hideg háború végérvényesen elmúlt. Most átmertünk a kapcsolatok új fázisába Kelet és Nyugat között. Mi mindnyájan egy részt alkotunk az Egyesült Európából.***“

Az 1990 –es év elejétől nem létezik többé a Keleti tömb szuper hatalom gyanánt és az egyesülési processzus teljes folyamatban van, amelyben a keleteurópai országok is bele vannak vonva. A terror támadás 2001 szept. 11 –én Amerikában, nemcsak a világkereskedelmi központja ellen

irányult Ney Yorkban, vagy a Washingtonba lévő Pentagon ellen, hanem egy csapás volt a még fennálló szuper hatalom ellen is. A Jelenések könyve 13. fejezetének második felében, vázolja van ez a hatalom, amely nem a néptengerből jön elő, ami néptömegeket és nyelveket jelent (Jel. 17,15), amint az Egyesült Európa esetében adva van, hanem a tengerentúli földből száll fel és két szarva van, a Bárányéhoz hasonló. A bibliai próféciaiban szarvak kiemelkedő hatalmat jelképeznek, a fej az uralmat és a kormányzást jelenti önmagában. Következésképpen egy keresztény, protestáns nemzetről van szó, amely egy óriási politikai és közgazdasági hatalommal rendelkezik, de nem vallásos világhatalom. De végülis ez a világhatalom is, a végidő tulajdonképpeni világhatalom nyelvét fogja beszélni és kényszeríteni fogja az egész földet, ezt a tulajdonképpeni utolsó világhatalmat, tudniillik az „*Egyesült Európát*“ elismerni.

Az az idő, amelyben az Egyesült Államok átvették a világrendőri szerepet, és szuperhatalomként felajánlották magukat, elmúlt. Most beteljesednek a végidőre vonatkozó prófécia az Egyesült Európában Rómával a vallásos világfővárossá által, amelyet a föld valamennyi politikai és vallásos vezetői, és rendszerei elismernek. Nem véletlen az, hogy Frankfurtban nemcsak az (NSZK) szövetségi bankja van, hanem pénzügyi főváros gyanánt, éppúgy ott van az Európai központi bank is. A Közel Kelet békeigyekezetek ügyénél fogva az amerikai politikusok befolyása csökken, miközben az Európai Unió befolyása gyarapodik. Az arab nemzetek elvesztették végérvényesen az amerikaiakban vetett bizodalmukat, különösen az Afganisztáni bombázások óta, ami alatt az ártatlan polgári lakosság szenvedett a legtöbbit. Nagyon sokatmondó volt 2001 október 26. egy sajtóértekezleten tett nyilatkozat, amelyben a Franciaország és Olaszország külügyminiszterei azt követelték, hogy az Afganisztán új kormánya Rómába legyen megalkotva.

Valójában tapinthatóan és szemmel láthatóan beteljesednek előttünk a bibliai prófécia, azáltal hogy az ősrégi római birodalom újra hatalomra jut az Egyesült Európa képébe. Jézus Krisztus első eljövetelekor Izráel római uralom alatt volt és már jó néhány éve külön státútumja van az Európai Unióval.

A békeprocesszus Izráellel működésbe fog jönni, amelynél fogva legfőképpen Jeruzsálemről van szó, amíg Dániel 9,27 alapján létrejön a szerződés. Vonatkozással Jeruzsálemre a Vatikán és az Európai Unió az arab világ mellett fog álláspontot foglalni és ragaszkodni fog ahhoz, hogy a „szent város“ egy internacionális státútumot kapjon. Az ENSZ –főtítkára Kofi Anán így nyilatkozott 2000 októberén Izráelben tett látogatása nyomán: „*A Jeruzsálem sorsát nem Mr. Barak fogja eldönteni és sem Mr. Arafát. Jeruzsálem felől a nemzetközi nép-közösség fog döntvényt hozni.*“ Egy ilyen nyilatkozat köteteket mond. Beleegyezések nyomán eljutnak

addig, hogy Izráel felépítheti a templomot. Mégis „nyomtatatókő” marad Jeruzsálem minden népeknek (Zakariás 12,3). Miután egy „látszat szerinti béke” el lesz érve, jön a katonai csataütés. Az elmúlt évek folyamán az amerikai kormány az Izráel oldalán volt, de ugyanakkor unszolta az Oszló- és a Camp Dávid –egyezmény résztvevőit, hogy Izráel keretén belül több önkormányzati területek jöjjenek létre. A Bush adminisztráció magáévá tette azt a verziót, hogy magatartásuk Izráellel, magával hozta a támadást Amerikára. Ennek a következménye, hogy most nyomtatékosan követelnek egy Palesztin államot és a Jeruzsálemre vonatkozó kérdés a tárgyaló asztalra kerül. Miért nem mérlegelik le a politikusok egyszer, hogy az arab országok területileg összesen 640 –szer nagyobbak Izráel területénél? Nem lenne-e bőségesen elég terület arra, hogy a Palesztin arabok ott lakhassanak? Ám ez a fejlődés is ahhoz vezet, hogy beteljesedjék az Írás.

Csak egy intézmény létezik ezen a földön, amelyre valamennyi nemzet, politikus és vallásos vezetők feltekintenek, és ez a Vatikán. Végeredményben a zsidó tárgyaló felek, ha szkeptikusanis, és a PLO küldöttség elfogadják a Vatikánt a béke közvetítőjeként. Ez a fejlődés máris folyamatban van külügyminiszteri szinten. Hamarosan beteljesedik: „Amikor azt mondják: Most béke és biztonság uralkodik...”

2002 Január 1-től tizenkét európai országnak közös valutája van: az Euró. Legyen az Athén, Madrid, Párizs, Bécs, Berlin, Amszterdam, Brüsszel stb, mindenütt közös pénznemmel lehet fizetni, válta’s nélkül. Az európai lobogót egy tizenkét csillagos koszorú díszíti. Ez a jelképes ábrázolás, a Jelenések 12. fejezetéből lett átvéve, ahol „egy asszony lett láthatóvá, ...és fején tizenkét csillagból koszorú.” Tudvalevő, hogy Európa a katolicizmus befolyása alatt áll; az ő hitfelfogásuk szerint, az említett ábrázolás, Máriát szemlélteti. Évéggett, felszentelte a pápa az Egyesült Európát „a Mária szüzi szívének.” Éppúgy figyelemre méltó, hogy a hét Euro bankjegyek hátlapja, mindig egy hidat mutat fel. A fejdalt ablakok és kapúk díszítik, a hátlapon hídak és az európai szárazföld látható. Már a római császárok a „pontifex maximus” címzést viselték, ami annyit jelent, hogy „legnagyobb hídépítő.” Amikor a pogány Rómát felváltotta a pápai Róma, átvették a pápák a „pontifex maximus” címzést, és mind e mai napig viselik. Az Euro bankjegyeken bemutatott hídak, különböző összeköttetéseket ábrázolnak az európai szárazföldről az egész nagy világgal. Sok más folyamatok között, még a pénzérem is, és az Európa lobogó is, megfelel a bibliai próféciák besorolásához!

Mostantól kezdve a tulajdonképpeni világkereskedelmi központ nem lesz többet New York, hanem itt Közép Európa. Így az említett lerombolt világkereskedelmi központ, bizonyára egy jelképe annak, hogy a gazdasági hatalom áthelyeződik oda, ahova most a jelenkori végidő

próféciák értelmében odatartozik. 2001 szeptember 11. óta semmi nincs úgy ahogy volt az Egyesült Államokban, de úgyszintén az egész földön, nem lesz úgy semmi ahogy volt ennekelőtte. Már is a végidő utolsó fázisába vagyunk, úgy amint a Szentírásban előre meg lett mondva.

Hogy megértsük, mi okból az Irak is, a főszlamos országok egyike, újból és újból be van vonva a Közel Kelet területi események lezajlásába, hasonlatosan a bibliai próféciákat kell figyelembe vennünk. A Jelenések 9,13-21 –ig terjedő versekben értesítve vagyunk afelől, hogy a négy ítéleket hozó angyalok, órára, napra, hónapra és évre, előkészítve és megkötözve várnak az Eufrátesz folyamnál; ez a folyó, a mai Irakon keresztül folyik. Ott a Bászra környékén, ami a mi nyelvünkön, „*paradicsomot*“ jelent, volt az emberiség bölcsője. A nagy nyomorúság idején onnan jön a pusztítás, amelynél fogva az emberiség egyharmadrésze megöletik.

A támadás főképpen Izráel ellen irányul, mégis a nemzetek is mind be lesznek vonva, és nyilvánvalóan bevetésre kerülnek a kémiai és biológiai fegyverek is (Zak.12,3; 14,12). Még az Amerikai Egyesült Államok sem lesznek megkímélve a pusztítástól. A 20. század prófétája, William Branham, már 1933 –ban, hét látomásban látta a végidők fejlődését. Az ő utolsó látomásában, egy katonai támadás következtében, teljesen lerombolva látta az Egyesült Államokat. **„Azután megfordultam és a következőket láttam. Az Egyesült Államokat úgy láttam, mintha egy tűzparazs lett volna. Kősziklák szét voltak robbantva. Úgy égett mintha fatörzsek lettek volna a tűzben. Valami felgyújtott őket. Szétekintettem és széltében-hosszában, minen el volt pusztítva.“** (61-08-06-préd.).

Mármost előkészülőben látjuk mindezen dolgokat az Ó- és Újtestamentum bibliai próféciák fényében, és beteljesedésük lépten nyomon valóra válik. A második világháborúban nagy volt a pusztítás. 55 –től 60 millió ember életét vesztette. De ha kitörik a „szent háború“, a Szentírás alapján, egyharmadrésze az emberiségnek, ez megfelel kétmilliárdnak, elpusztul.

Mély hálaadással elmondhatjuk Péter apostollal együtt: *„Így annál szilárdabban tartjuk a prófétai Igét, amelynek tulajdonában vagyunk, és helyesen cselekedtek ha úgy figyeltek rá, mint homályos helyen világító mécsesre...“* (2. Péter 1,19). Pál apostol szem előtt tartotta, **„az ÚR-nak napját“**, és az ezzel járó dolgokat, amikor arról ír, hogy kemencéhez hasonlóan fog égni (Mal. 3,19). *„De ti atyámfiai, nem vagytok (éltek) sötétségben, hogy az a nap tolvajmódra lephetne meg titeket; mert ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappalnak fiai; az éjszakához és a sötétséghez nincsen semmi közünk.“* (1. Thess. 5,1-5). Mióta a prófétikus beszéd ilyen csodálatra méltóan ki lett nyilatkoztatva, érthetően világosságot adott számunkra. A földön ténylegesen a legjobban

tájékoztató emberek lehetünk, felismerhettük a „má-t“ és annak üzenetét, kegyelmet találva Isten előtt, kimenekedhetünk mindabból, amint meg kell történnie, ami erre a föld kerekiségére vár (Luk.21,36).

Hogyha az események, melyeknek bekövetkezése azután jön létre, miután a Völegény felvette az Ő menyasszonyát magához a dicsőségbe, már most előkészületben vannak, milyen közel van akkor a mi URUNK Jézus Krisztusunknak visszajövele?! „*Bizonyára légy tudatába ennek: Ímé eljövök hama! Boldok az, aki megőrzi e könyv prófétálásának beszédeit!*“ (Jel.22,7). Tökéletes bizonyossággal hirdethetjük: „*Ímé a Völegény jön...*“ Teljes határozottan, hogy a legutolsó hívás most elhangzik. Isten országának örök-érvényű Evangéliuma minden népeknek tanúbizonyosággal hirdettetik. Legyen, hogy a mi lámpáink világosan ragyogjanak és edényeink legyenek megtöltve a Szellem olajával. Meggyőződésből felkiálthatunk Pál apostollal: „*Maranatha — Jövel hamar URAM Jézus!*“ Nemsokára átélhetjük a visszaszolgáltatást és Isten bevégző hatalmas működését.

E folyó évre, 2002 –re világszerte kívánom számotokra Isten gazdag áldását, aki láthatóan kinyilatkoztatja magát. A testvéreknek a helybeli gyülekezetekből, úgy országunkban, Európából, és világszerte, köszönetet mondok a jó együttműködésért. Az emberek mindenütt megemlékeznek arról, hogy Frank testvért, az ÚR közvetlen a kezdettől fogva felhasználta arra, hogy Isen üzenetét szétterjessze Európa-, Ázsia-, Afrika-, ill. az egész nagy világba. Azon afrikai testvéreknek, akiknek problémájuk van a „házasság és elválás“ tanításával, határozottan mondjuk, hogy saját gondolkodásmódjukat hagyják el; minthogy Isten beszédét minden más témánál fogva tiszteletben tartják, éppúgy tegyék e témával kapcsolatosan is. Pál apostol volt az, aki isteni elhivatása nyomán erre a kérdésre is feleletet adott. William Branham is ugyanazon módon tette. A szövegben figyelembe kell tartani az egyes számot, amelyre az ügy meg van alapozva. „*Am a paráznaság bűne miatt, minden férfiúnak tulajdon felesége legyen és minden nőnek tulajdon férje.*“ (1Kor. 7,2; 1Thess.4,1-5). Ezzel szembe minden ellenérvelés érvénytelen. Bibliai kérdésekre, egyedül a biblia ad feleletet, ez magába foglalja az ősi kérdést is a házasság és elválás ill. az újrarázódást is.

Alexisz Barilier testvérnek köszönetet mondunk, az ő fáradhatatlan bevetéséért különösen az Afrikába élő testvérek között.

TV – adások

Szívemen van, a tömegtájékoztató szerv- és eszközei által, elérni az egész világot, Istennek ez időre szóló üzenete'vel. Isten már sok ajtókat

nyitott szabályszerű 30 perces adásokra. Ha lehetőségek nyílik testvérek, a világ bármely részén erre nézve, tudassátok velünk. Hogy az időt kihasználjuk, vegyétek igénybe az internet szolgálatát. Gondoljatok imádságaitokban továbbra is úgy reám mint szeretett testvéreimre Leonhárd Rusz és Paul Schmidt-, valamint mindazokra, akik a gyülekezet és a misszió szolgálatában állnak.

Igy teljes szívemből köszönetet mondok mindazoknak, akik részt vesznek, ezen az egész világra kiterjedő missziói mű kiadásaiban, legyen az tizedekkel vagy adományokkal. Számomra ez nem magától érthető, hanem bizonyítéka annak, hogy Isten és az Ő szava tiszteletben van tartva; itt ugyanis meg van paraancsolva, a tizedet nem a saját tetszés szerint, hanem a gabonaházban adni, hogy az eledelt ki lehessen osztani (Mal.3). Hogy az ÚR újra és újra asztalt terít számunkra és Isten kinyilatkoztatott beszédét friss eledel gyanánt kioszthatjuk (Máté 24,45-47; Luk.12,41-46) tény és valóság, beteljesedését átélhetjük az egész világon, és evégett nagyon hálásak vagyunk. Imádságom, hogy a hűséges Isten viszonzza százszorosán vissza számotokra.

Isten megbízásából munkálkodva

Frank testvér

ZU DEN BILDERN: (FÜR SCHW. FLECK)

A hét Euró bankjegyekből, kettőt lefenyképeztünk, amelyeken érthetően láthatók a hidak amelyek összekötik Európát az egész világgal.

Boldogok a mi szemeink, mert látnak és a mi füleink mert hallják miként teljesednek be előttünk a bibliai próféciaik (Máté 13,16).

„...és az istentelenek közül senki sem fogja megérteni, miközben az értelmeselek megértik.“ (Dán.12,10).

2001 október 13. felhívta a legnagyobb napi újság, a WZ, az olvasók figyelmét **„előjegyezve a halálra“** című felirattal, mi történt Ewald Frank-al 1976 októberén. Az akkori tervezett út adatai még ma is naptáromba van, és az is amit akkor valóságosan átélhettem, emlékezetembe marad. A repülő felszálása 9.15h Bombayban, érkezése 11,25 Madraszban, volt megadva. A menetjegyemet már elhoztam volt az utazási irodából. Az említett gép, közvetlen az indulás után lángokba állt és mind a 95 utas életét veszítette. Az utasok névjegyzékén az én nevem is rajta állt. Ki tudja felmérni az érzelmeiket bennem, amikor arra gondolok, hogy az ÚR az Ő mérhetetlen hűségében, ama szerda délelőtt 10.00h tájt és mégégszer 11.20h paracsolt: *„Én szolgálom mond le az Indiába tervezett útadat.“*

Engedelmeskedtem, és távíratban lemondtam az útat, megmenekülve így a biztos haláltól.

Pontosan 25 év eltelte után, az ottani szokásos mód szerint, egy girlanddal (füzérdísz) köszöntöttek az indiai testvérek.